

Kjære Oskar, kjære farfar!

Gratulerer hjerteligst med 90-årsdagen sist mandag. Det er en vaksin alder, som du sjøl sa. Det er godt å se at du har helsa, sjøl om hørselen er skral og kortidsminnet har vøri bære. Gratulasjonene er også lagt opp på Internettet og går nå sin seiersgang til alle avkroker i verden, kanskje også til den "avkroken" du sjøl har levd i, oppvokst i Grasberget og et langt liv i Finnholt, først som husmann for Maarud, seinere egen småbruker og skogsarbeider, med Margit og barn, med svigermor og Anne. Herfra har je glade minner fra sommerferier i 60-åra.

Mange av oss har deg å takke for livet, og før deg visstnok en "svenske-slusk" som ingen har fått vite navnet på. Man kan jo fantasere om at "slusken" kanskje var svenskekongen, Oscar 2., for du ble født rett etter unionsoppløsningen, da 99,75 % i Norge stemte for, og svenskekongens navn kan da itte ha vøri særlig populært blant andre i Norge enn de direkte etterkommerne... Men dette kan kanskje Åste oppklare for oss?

Dine mange gebursdagsfeiringer en sen oktoberkveld med trekkspell og vitsing har blitt en fin tradisjon å ta vare på, sjøl om vi nå itte kan vøra i Finnholt lenger. Det er godt å møte tjukke slekta en gong i blant, og du er det naturlige samlingspunktet. Vi håper og tror at du nå har det bedre på sjukehemmet her på Flisa enn aleine hime...

Vi skåler for'n far sjøl, i samstemt ønske om et fortsatt godt liv!

(Odd, 25.10.1997)